

O scrisoare de pe front

În Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

În urma conștientizării trădării ce s-a făcut în Creta de către toți ierarhii noștri împotriva Bisericii și a neamului românesc, prin acceptarea ecumenismului, conform canoanelor lăsate de Sfinții Părinți, ne-am îngrădit de această erezie. Iubind aceste două valori - Biserica și neamul - ne-am înrolat și noi în lupta antiecumenistă.

La începutul acestui fenomen - îngrădirea, unic în Biserica Ortodoxă Română, în ciuda faptului că eram puțini, și prigonți, și risipiți în toate colțurile țării, prin Duhul Sfânt, eram una în cuget și simțire, având același țel: de a apăra credința noastră de erezie. În întâlnirile noastre din cadrul Sfințelor Slujbe, abia acum, îngrădiți, trăiam fericiți sentimentul descoperirii vieții libere în Hristos, fără presiunea sistemului. Cu tot entuziasmul și cu nerăbdare, așteptam să ne regăsim în bucuria următoarei sărbători. Ce fericiți eram când aflam că încă un suflet se mai adăuga la luptă.

În acest avânt s-a concretizat Sinaxa națională a preoților, monahilor, monahiilor și mirenilor mărturisitori, de la Botoșani, încheiată cu o *Rezoluție* care a oferit soluții clare pentru viitor. Dovada că cele hotărâte acolo au fost de la Duhul Sfânt este tocmai faptul că cel rău s-a pornit să strice unitatea și să schimbe țelul luptei la care ne-am pornit. Aducând între noi un duh partinic, el a reușit în scurt timp, pentru unii, să schimbe sensul luptei, făcându-i din asupriți - asupritori, din frați - vrăjmași, întorcând armele dinspre ecumenism, unii împotriva altora.

Deși părinții ne-au înștiințat că tocmai din mijlocul nostru se vor ridica dezbinători și vor veni noi vremuri de cernere, totuși, atât de nepregătiți ne-a găsit duhul dezbinării, încât acum ne privim și ne purtăm cu suspiciune și neîncredere unii în alții.

Părăsim păcatul, nu învățătura, ieșim din lume, nu din Biserică, ne lepădăm de satana, nu de credință, ne stricăm obiceiurile cele rele, nu pe cele bune, ne îngrădim de erezie, nu de oameni, așa cum am fost îndemnați „să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Iisus” (Ev. 12, 2). „Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!” Doar prin cele două nebiruite puteri ale Duhului Sfânt: Adevărul și Dragostea, vom ajunge la biruință și nu prin cei doi

slujitori ai diavolului: minciuna și ura. Acestea din urmă aduc dezorientarea, dezbinarea, erezia și urâciunea pustiirii peste care vine mânia lui Dumnezeu, pe când Adevărul și Dragostea aduc echilibru, unitate, părtășie și nădejdea Slavei, peste care se revarsă binecuvântările cerești.

Bine ar fi, îngrădiți fiind deja, să ne facem steag din împlinirea și păzirea poruncilor lui Dumnezeu, pentru a gusta din trăirea sfințitoare, spre desăvârșirea noastră în Hristos, prin prezența Harului Duhului Sfânt între noi. Aceasta niciodată nu ne va duce la o luptă fără folos. Tânjim cu tot sufletul spre unitatea credinței pentru care au luptat toți Sfinții Bisericii noastre. *„Deci dar, fraților, stați neclintiți și țineți predaniile pe care le-ați învățat fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră. Însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl nostru, Care ne-a iubit pe noi și ne-a dat prin har veșnică mângâiere și bună nadejde, să mângâie inimile voastre și să vă întărească în tot lucrul și cuvântul bun”* (2 Tes. 2, 15-17).

Aceasta vrem să fie mărturisirea noastră de credință acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin!

Comunitatea de credincioși din Ivești

Duminică 4 noiembrie 2018

(reactualizare din februarie 2018)